

Mesační jazdci

A white horse is depicted rearing up on its hind legs, set against a vibrant blue background filled with swirling patterns and numerous small, multi-pointed stars. The horse's mane and tail are flowing, and its body is highlighted with a soft, ethereal glow. The overall atmosphere is magical and dreamlike.

Morské žriebätko

Albatros

LINDA CHAPMANOVA

Morské žriebätko

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

Linda Chapmanová

Morské žriebätko – e-kniha

Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

Mesační jazdci

Morské žriebätko
Linda Chapmanová

Albatros

Obsah

PRVÁ KAPITOLA	7
DRUHÁ KAPITOLA	18
TRETIA KAPITOLA	30
ŠTVRTÁ KAPITOLA	47
PIATA KAPITOLA	59
ŠIESTA KAPITOLA	70
SIEDMA KAPITOLA	84
ÔSMA KAPITOLA	95
DEVIATA KAPITOLA	112
DESIATA KAPITOLA	127
JEDENÁSTA KAPITOLA	135
DVANÁSTA KAPITOLA	145

Linda Chapman: Moonlight Riders: Sea Foal
Text copyright © Hodder & Stoughton Limited 2023
Illustrations copyright © Hodder & Stoughton Limited 2023
Translation © Jana Vlašičová, 2024
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4021-0
ISBN e-knihy 978-80-566-4352-5 (ePDF)

PRVÁ KAPITOLA

„Rýchlejšie, Uhlík! Rýchlejšie!“ volala Amara, zatiaľ čo klusala po lúke a rukami pevne obopínala Uhlíkovi šiju a vrkoče jej povievali vo vetre. Konské kopytá dopadali na letnú trávku a plamene zázračnej horiacej hrivy Amare plápolali nad rukami, štekli ju, ale neublížili jej.

Uhlík vyzeral väčšinu času ako nádherný čierny poník s hodvábnou hrivou a chvostom, ale teraz mal svoju zázračnú podobu. Bol

to totiž živelný kôň a Amara cítila, ako ním prechádza kúzlo. Byť Skutočnou jazdkyňou bolo to najlepšie na svete!

Živelné kone dokázali nadviazať puto len s jedným človekom, so Skutočným jazdcom, ktorý im pomáhal ovládať magické schopnosti a využívať ich pre dobro. Každý živelný kôň vedel ovládať jeden zo štyroch živlov – zem, vzduch, oheň alebo vodu. Uhlík bol ohňový kôň, dokázal vznietiť oheň.

Uprostred lúky sa postavil na zadné nohy, a keď dopadol na predné, bol z neho opäť obyčajný poník. Amara zoskočila z jeho chrbta. „Mám ťa veľmi rada,“ povedala a pobožkala ho na miesto medzi nozdrami.

Uhlík si hlavu privinul k jej tvári. *A ja mám rád teba. Myslíš, že si takto zaklusáme aj na pláži, keď budeme na prázdninách?*

Amara sa usmiala. Páčilo sa jej, že počuje, čo si Uhlík myslí. „Určite. Alex a Imogen vraveli, že minulý rok to patrilo k ich najkrajším zážitkom.“

Amara a jej traja najlepši kamoši z Mesačných stajní – Kalini, Imogen a Alex – sa práve chystali na prázdniny do Stajní s výhľadom na more. Alex a Imogen tam už rok predtým boli a rozprávali Amare a Kalini, aké to bolo úžasné. Ráno sa venovali jazdeckým disciplínam a poobede jazdili po pláži či v lese. Plávali v mori, trávili dni na pláži a večery pri táboráku. Koncom týždňa bolo naplánované malé celodenné podujatie – jazdecké preteky, na ktorých sa jazdci predvedú v skokoch na koni, voľnej jazde a drezúre.

Imogen, Kalini a Alex boli tiež Skutočnými jazdcami. Kalinin kôň bol bledosivý

žrebec Hrom, bol to veterný kôň, ktorý dokázal ovládať búrku. Imogenin kôň mal snehobielu farbu, volali ho Príliv a patril medzi vodné kone. Alexova kobyla Ružička bola svetlogaštanová kobyla s plavou hrivou a chvostom, a keďže jej živlom bola zem, dokázala prinútiť rastliny a kvety rásť.

Uhlík sa pozrel tam, kde sa pásli Hrom, Príliv a Ružička a ďalších päť živelných koní,

čo žili v Mesačných stajniach – Piesčina, Široko, Lesana, Iskierka a Obláčik. *Keď budeme preč, musíme udržať naše kúzelné schopnosti v tajnosti*, povedal.

Amara prikývla. Nikto sa nesmel o živelných koňoch dozvedieť, mohli o nich vedieť iba Skutoční alebo Dediční jazdci, ktorých rodičia alebo starí rodičia boli Skutočnými jazdcami.

„Amara!“

Amara sa rozhliadla okolo seba. Kalini, Imogen a Alex práve preliezali bránu vedúcu na lúku, v rukách držali ohlávky a tváre mali roztiahnuté do širokých úsmevov.

„Máme prázdniny!“ zvolal Alex. „Stajne s výhľadom na more, už sa blížíme!“

„Polnočné hody, plávanie v mori,“ dodala Imogen a posunula si okuliare vyššie na nose.

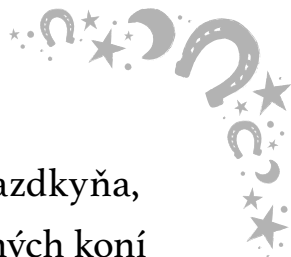
„Kvízy o poníkoch, každodenné jazdenie,“
tešila sa Kalini.

Amara sa uškrnula. „Budú to tie najlepšie
prázdniny!“ vyhlásila.

Kým majiteľka stajní Jill Reedová pripravila auto
na prevoz koní, každý si toho svojho učesal.

Jill patrila medzi Skutočných jazdcov, ale jej
živelný kôň Šula zomrel pri nehode. Odvtedy
Jill zasvätila svoj život živelným koňom –
pomáhala im nájsť svojich Skutočných jazdcov
a poskytovala domov všetkým čarovným
koňom, ktoré ho potrebovali. Amara nepo-
znala podrobnosti nehody, v ktorej Šula prišla
o život, ale vedela, že v tom mala prsty Ivy
Thorntonová, majiteľka susedných Búrkových
stajní. Ivy a Jill boli kedysi najlepšie priateľky,

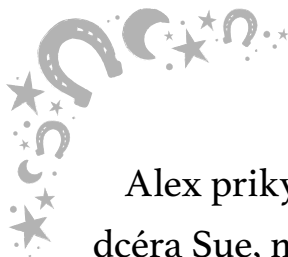
ale potom sa z Ivy stala Nočná jazdkyňa, ktorá začala využívať moc živelných koní pre napĺňanie vlastných sebeckých potrieb.

Keď deti viedli poníky k autu na prevoz koní, Amare čosi napadlo. „Na našich prázdninách je výborné to, že najmenej týždeň vôbec neuvidíme jazdcov z Búrkových stajní.“

„Hurá!“ pridala sa Kalini.

Jazdkyne z Búrkových stajní boli príšerné. Boli tri – Zara, Daniela a Shannon – jazdili na živelných koňoch a neznášali jazdcov z Mesačných stajní. Zara a Daniela boli sesternice a správali sa rovnako odporne.

„Dúfam, že ostatní ľudia, s ktorými sa stretneme počas prázdnin, budú milí,“ povedala Imogen, zatiaľ čo viedla Príliva k rampe. „Minulý rok sme si tam našli dobrých priateľov, však, Alex?“

Alex prikývol. „Například Willow. Je to dcéra Sue, majiteľky Stajní s výhľadom na more. Je s ňou veľká zábava.“

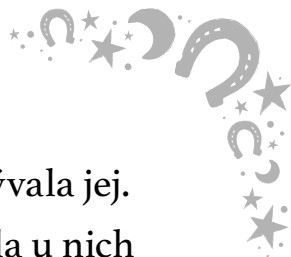
„Rada si z ľudí strieľa,“ prezradila Imogen a oči jej za okuliarmi zaiskrili. „Takže bacha na ňu!“

Potom pomohli Jill pristaviť rampu k autu.

„Ako dlho potrvá, kým tam prídeme?“ spýtala sa Kalini.

„Asi dve hodiny,“ odvetila Jill a upravila si polodlhé svetlé vlasy tak, aby jej nešli do tváre. Vďaka tomu, že celý život pracovala vonku, mala opálenú pokožku. „Teším sa, že znova uvidím Sue. Vyrastali sme spolu a stále sme dobré priateľky.“

Presne v tej chvíli zastalo pri bráne auto a vystúpilo z neho štíhle dievča s tmavo-hnedými vlasmi.

„Malia!“ zvolala Amara a zakývala jej. Malia sa venovala drezúre a mala u nich ustajneného poníka menom Zlatka.

Malia prebehla k príjazdovej ceste. „Chcela som vás ešte vidieť, kým odídete.“

Pôvodne chcela ísť s nimi, ale v ten týždeň ju čakalo trojdňové podujatie zamerané na drezúru, ktoré si nemohla nechať ujsť.

„Určite mi zavolajte a pošlite mi fotky!“ zvolala.

„Sľubujeme!“ súhlasili jednohlasne.

Amara, Alex, Imogen a Kalini cestovali do Stajní s výhľadom na more v obytnej časti prepravníka na kone. Zdalo sa, že cesta trvá celú večnosť, ale nakoniec Jill zabočila na dlhú rovnú cestu, pri ktorej